Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι τῆς Εὐρώπης

ΕΝΩΣΙΣ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Ἡ Ἀγγλικὴ ἄποψις.—Ἡ δημιουργία στρατοῦ τῆς Εὐρώπης. — Ὁ Ἐθνικιστικὸς παράγων.

Τοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἀνταποκριτοῦ μας κ. Γιαννοπούλου

Ὁ ἐν Γερμανίᾳ μόνιμος ἀνταποκριτὴς μας κ. Παναγιώτης Κιμ. Γιαννόπουλος, διὰ τῶν συνεχῶν ἀνταποκρίσεών του, θὰ κρατῇ εἰς πλήρη ἐνημέρωσιν τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» τόσον ἐπὶ τῆς ἄρσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Βερολίνου ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν διεθνοῦς σημασίας συναντήσεων, καὶ συνομιλιῶν μεταξὺ τῶν διπλωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν κόκλων τῆς Δύσεως καὶ τῆς Σοβιετ. Ρωσσίας Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὴν γνώμην τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης κ. Ἄλαν Μπάλλοκ, ἐν σχέσει μὲ τὴν φημολογουμένην Ἕνωσιν τῆς Εὐρώπης.

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Αἱ ἐκθέσεις τοῦ σχολιαστοῦ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τοῦ Λονδίνου καὶ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ὀξφόρδης Ἄλαν Μπάλλοκ αἵτινες ἀποσπασματικῶς παρατίθενται κατωτέρω, μᾶς δίδουν μίαν ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῦ πῶς σκέπτονται εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἕνωσιν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ Ἄλαν Μπάλλοκ μᾶς λέγει κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ θεωρηθοῦν καὶ νὰ κριθοῦν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Πολιτεῖαι, αἵτινες θὰ συμπήξουν τὴν Ἕνωσιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κρατῶν τῆς Δυτικῆς Ζώνης τῆς Γερμανίας.

Καὶ κατόπιν ἐρωτᾶ: Ποῖον εἶδος στενωτέρας σχέσεως δύναται νὰ ἐξευρεθῇ μεταξὺ αὐτῶν τῶν χωρῶν;

Ἐν τῷ συνόλῳ των μόνον δύο ἀπαντήσεις δύνανται νὰ δοθοῦν εἰς αὐτὸ τὸ ἐρώτημα: Ὁμοσπονδία ἢ συνεργασία.

Αὗται αἱ δύο διατυπώσεις διευκρινίζουν καὶ προκαθορίζουν ἐγκεκριμένας κατευθύνσεις, αἵτινες δέον νὰ ληφθοῦν κάλλιστα μεταξὺ τῶν διαφόρων σχεδίων. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἑνώσεως τῶν Κρατῶν, τὸ σχέδιον τῆς Ὁμοσπονδίας ἀποφασίζει τὴν μεταβίβασιν τῆς ἐθνικῆς κρατικῆς ἐξουσίας των εἰς μίαν Ἀρχὴν ἥτις θὰ ἵσταται ὑπεράνω τῶν διαφόρων ἐθνικῶν κρατῶν. Τὰ σχέδια ταῦτα, τὰ ὁποῖα παραμερίζουν τὰς μεταξὺ τῶν Κρατῶν διενέξεις, ἐπιδοκιμάζουν μίαν πρακτικὴν καὶ λειτουργικὴν ἐπαφὴν εἰς ζητήματα ὅπως τὸ νομισματικόν, ἡ ἄμυνα, αἱ φορολογικαὶ καὶ τελωνειακαὶ ὑποχρεώσεις κ.λ.π.

Ἡ οὐσιώδης διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ σχεδίου καὶ τῶν ἄλλων σχεδίων τῆς Δυτικῆς Ἑνώσεως εὑρίσκεται ἐντὸς τούτου τοῦ σχεδίου. Σύμφωνα δηλαδὴ μὲ τὸ ὁμοσπονδιακὸν σχέδιον, τὸ δικαίωμα τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ ὡρισμένων ζητημάτων θὰ λαμβάνεται ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ Κοινοβούλιον καὶ κατόπιν θὰ δίδεται εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ Κοινοβούλιον ἑνὸς συνασπισμοῦ κρατῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅμως τὰ ἰμέλη αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως δὲν θὰ εἶναι ἀντιπρόσωποι τῶν ἐθνικῶν Κυβερνήσεων, οἱ ὁποῖοι σχετικῶς μὲ τὰς τελικὰς ἀποφάσεις, θὰ δίδουν ἀναφορὰν εἰς τὸ Λονδῖνον, τὸ Παρίσι ἢ τὰς Βρυξέλλας. Ἀντιθέτως ἡ ὁμόσπονδος κυβέρνησις τῶν Κρατῶν θὰ ἔχῃ δικαίωμα νὰ διεκπεραιώνῃ τὰς ἀποφάσεις των ἀμέσως.

Δὲν ὑπάρχουν ἀντιρρήσεις διὰ μίαν εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον Ἕνωσιν τῶν Κρατῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἢ καὶ ὁλόκληρου τῆς Εὐρώπης φαίνεται ὅμως ὅτι ὑπάρχουν σοβαραὶ καὶ ἀποφασιστικαὶ ἀντιρρήσεις ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω λύσεων, αἱ ὁποῖαι προτείνονται διὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἑνοποιήσεως τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ αἱ ὁποῖαι λύσεις ζητοῦν νὰ διαμιουργήσουν κάτι τὸ τόσον δυσκολον ὅπως εἶναι ἡ Δυτικὴ Ὁμοσπονδία καὶ μάλιστα ἐντὸς τῶν ἐμέσως ἑπομένων ἐτῶν.

Ἡ Ἀγγλικὴ ἄποψις κλίνει περισσότερον μὲ τὴν δευτέραν μορφὴν τῆς Δυτικῆς Ἑνώσεως, δηλαδὴ μὲ μίαν λειτουργικὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν Κρατῶν καὶ οὐχὶ μὲ μίαν ὁμοσπονδιακὴν τοιαύτην.

Δι' αὐταῦ τοῦ τρόπου — συνεχίζει ὁ Ἄλαν Μπάλλοκ — ἐννοῶ τὴν πλέον δυνατὴν ἔνταση τοῦ συστήματος τῆς στενωτάτης συνεργασίας μεταξὺ Δυτικο—Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς συνθήκης τῶν Βρυξελῶν.

Ἀντιθέτως θὰ ἦτο ἐπιθυμητὸν ἐὰν ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῆς συνεργασίας ἦτο μία μεγαλυτέρας ἀποδόσεως στρατολογία καὶ ἡ συνήθεια τῆς κοινῆς γνώμης μὲ τὴν ἰδέαν τῆς Δυτικῆς Ἑνώσεως, ἡ καλλιέργεια τῆς φαντασίας τοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῶν δυνατοτήτων μιᾶς τοιαύτης προόδου καὶ ἐξελίξεως, ἡ μείωσις τῶν περιορισμῶν εἰς τὰ ταξίδια ἢ καὶ ἡ ἀκόμη εἰς τὴν κατάργησιν τούτων, ἡ ἀνταλλαγὴ βιβλίων καὶ Κινηματογραφικῶν ταινιῶν μεταξὺ τῶν Δυτικο — Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν κ.λ.π.

Ἐν τούτοις, ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι ὁ τρόπος τῆς τακτικῆς συνεργασίας θὰ εἶναι πλέον ἐπωφελὴς ἀπὸ τὸ πείραμα ὅπως ἐγκαθιδρυθοῦν ἀπό τοῦδε Ὁμοσπονδιακοί νόμοι. Πρῶτον ἐὰν ἐνεργήσωμεν μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ὑφισταμένης Κυβερνήσεως, δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν πλέον ταχέα καὶ δραστικὰ ἀποτελέσματα. Δεύτερον θὰ προσδεύσῃ καλύτερον ἡ οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις. Τὸ τρίτον σημεῖον θὰ εἶναι ὅτι διὰ τῶν πρακτικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς στενῆς συνεργασίας, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ κοινὴ γνώμη θὰ πλησιάσῃ τὴν σκέψιν μιᾶς στενωτέρας Ἑνώσεως.

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ

Ὑπάρχει ὅμως ἀκόμη καὶ μιὰ ἄλλη αἰτία ποὺ πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν κάθε συζήτησις διὰ τὴν Μονοκυβέρνησιν τῶν κρατῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Διότι ἕνα ἔθνος εἶναι ἕνα σύμβολον, ἕνα ἀπὸ τὰ μυστικὰ καὶ ἄγνωστα συνήθως αἰσθήματα ποὺ διατηροῦν ἕνα ἔθνος ἡνωμένον.

Τὸ νὰ ἀναζητῶμεν σήμερον τὴν μεταβίβασιν τῆς ἐξουσίαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἑνὸς Κράτους εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἑνὸς ὁμοσπόνδου Κράτους, τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν μόλις ἀρχίζομεν τὴν καλλιέργειαν τῆς συνεργασίας τῶν Κρατῶν, σημαίνει ὅτι ζητοῦμεν ἀπὸ τὸν λαὸν νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀνεξαρτησίας του πρὶν ἀκόμη ἀντιληφθῇ καὶ πεισθῇ διὰ τὰ πλεονεκτήματα τῆς τοιαύτης διακυβερνήσεώς του.

Μία συμβολικὴ ἀπάντησις τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους κατὰ τὴν παροῦσαν κατάστασιν δὲν μεταβάλλει τὰς δυσκολίας τῶν οἰκονομικῶν καὶ στρατιωτικῶν γεγονότων, οὐδὲν δημιουργεῖ νέας πηγὰς πλούτου καὶ ἀνωτέραν παραγωγὴν ἀνθρακος καὶ χάλυβος καὶ δὲν παραμερίζει τὰς δυσκολίας τῆς συνεργασίας.

Ἡ ἐκπόνησις Ὁμοσπονδιακῶν σχεδίων καὶ Νομοθεσιῶν καὶ ἡ συζήτησις διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν Ὁμοσπονδιακῆς ἐξουσίας, μᾶλλον θὰ ὀπισθοδρομήσῃ περισσότερον τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἕνωσιν, μέχρις ὅτου διδαχθῶμεν καὶ ἐπωφεληθῶμεν ἀπὸ τὴν πρόοδον καὶ τὴν Διεθνῆ συνεργασίαν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΙΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μικρὰ νέα

Θέμα γενικῆς συζητήσεως τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ «διπλωματικὸν ἐπεισόδιον» Ἑλλάδος Τουρκίας, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐπεισοδίων τοῦ γηπέδου τοῦ Παναθηναϊκοῦ.

—Ἀνεξαρτήτως τοῦ φαιδροῦ χαρακτῆρος τοῦ «διπλωματικοῦ ἐπεισοδίου», δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι εἶναι ἀπὸ τἀλάνευ προηγουμένου, ὅσον ἀφορᾷ τὶς αἰτίες ποὺ τό προεκάλεσαν.

—Μετὰ φυσικά, τό «διπλωματικὸν ἐπεισόδιον» Κούβας — Ρωσσίας, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ὅτι κατὰ τὸ περασμένο καρναβάλι εἰς τὴν Κοῦβαν οἱ μετημφισμένοι φοροῦσαν προσωπίδας παριστῶσας τὸν Στάλιν.

—Ἄλλο ἕνα, ἐξ ἴσου περίεργον διπλωματικὸν ἐπεισόδιον εἶχε συμβῆ πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἱππόδρομον τῶν Βρυξελλῶν.

—Τότε ὁ παρακολουθῶν τὰς ἱπποδρομίας πρεσβευτὴς τῆς Κίνας ἐπάτησε τὸν ... κάλον τοῦ ἐπίσης παρακολουθοῦντος πρεσβευτοῦ τῆς Ἰαπωνίας, ὁ ὁποῖος ἐλιποθύμησε!

—Πάντως, μὴ χειρότερα.

—Οἱ ἐρασιτέχνες ψαράδες, κατὰ μῆκος τοῦ μώλου, αὐξάνονται καὶ πληθύνονται ἀπὸ τινος.

—Ἐλάχιστοι ὅμως εἶναι τυχεροί, οἱ ὁποῖοι ψαρεύουν κάποιο ψάρι τῆς προκοπῆς.

—Οἱ ὑπόλοιποι χάνουν καὶ τὸ δόλωμα.

—Ἀπό ἐφημερίδα τοῦ Ἀργοστολίου ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα:

—«Πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ χωρίον Χαυδάτα ἐγεννήθη ἀνθρωπόμορφον τέρας ἡμικέφαλον, ἀνεγκέφαλον, μὲ διπλοῦν λαγόχειλον λυκόστομον.

—»Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐγκεφάλου ὑπῆρχε μία οὐσία χρώματους ἰώδους, τῆς ὁποίας προεξέχον δύο ἐκβλαστήσεις.

—»Τοῦτο ἀπεβίωσεν ὀλίγον μετὰ τὸ τοκετόν».

—Πληροφορούμεθα ὅτι οἱ κάτοικοι Διαβολιτσίου ἐνεργοῦν ἔρανον προκειμένου νὰ ἀνεγείρουν προτομὴν τοῦ ἥρωος ἀνθυπομοιράρχου Ζάρα.

—Οἱ ἱππικοὶ ἀγῶνες εἰς Πύργον ἀνεβλήθησαν διὰ τὴν ἑβδομ 'Ἰουνίου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΛΙΜΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Πατρῶν,

διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς πρόχειρον προφορικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ μεταφορὰ καὶ ἀπόρριψις διὰ κάρρου τῶν ἀπορριμάτων τῆς παραλίας τοῦ Λιμένος Πατρῶν, διὰ χρονικὸν διάστημα ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1949 καὶ λήγον τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1950, ἐνώπιον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 3ην Ἰουνίου 1949, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ.

Ἐγγύησις δρχ. 200.000 συμφώνως τῇ ταυταρίθμῳ διακηρύξει τῶν ὅρων, τῆς ὁποίας δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσι οἱ ἐνδιαφερόμενοι, προσερχόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα κατὰ πάσας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Πάτραι τῇ 26 Μαΐου 1949

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ

ΑΠ' ΤΟ «ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ»

Διον. Σολωμοῦ

(Μετάφρασις, ἀπ' τὴν Ἰταλική τοῦ κ. Μάκη Παναγιωτάτου)

Τὴν κόρη τῶν ὀνείρων μου νὰ δῆτ' ἐλᾶτε
ποὺ κύρω, ἡ ὀμορφιά της λάμπει σὰν ἀστέρι
ἀγνή, σὰν τ' ἄγριο κρῖνο ποὺ καμπίσιο ἀγέρι
μὴ τὸ μαράνει μὲ τὰ χάδια του, φοβᾶται

Κατ' ἀπ' τὸ κλῖμα ποὺ τοῦ ἡλιοῦ κλείνει τὸ δρόμο
κοιμᾶται· — κι' ὅλα ψιθυρίζουν νάνι νάνι...
Χύνεται πλούσιο στὸν κατάλευκό της ὦμο
τῆς κόμης της τ' ὁλόλαμπρο φωτοστεφάνι.

Σᾶς ξορκίζω τῆς Σιών παιδιά, γιὰ χάρη.
τῶν ἀλαφιῶν τῶν κάμπων σας, μὴ τὴ ξυπνᾶτε.
Ἀφῆστε την ν' ἀναπαυθῇ κι' ἄς μὴ τὴν πάρει

Ἀπ' τὴν γλυκειὰν ἀγκάλη τοῦ Μορφέα, τὸ βῆμα.
Ἄς σιγήσουν οἱ Ζέφυροι καὶ τὸ κῦμα
μὴ τὴν ξαφνίσουν ὡς ἀγγελικὰ κοιμᾶται.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΜΕ:

«Συνέχεια»...

ΤΟΥ ΝΩΤΗ ΝΗΣΩΤΗ

Δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος τόσο φτωχὸς ἢ τόσον κακομαθημένος ποὺ νὰ μὴ μπορεῖ νὰ προσφέρει κάτι γιὰ τὴν πρόοδο. Ἕνας ἄνθρωπος ἔξυπνος — ποὺ νοιώθει, δηλαδὴ, τὸν ἄνθρωπινο προορισμό του, — ξαίρει, αἰσθάνεται, τὸ βρίσκει ψάχνωντας, μὲ τὴ διαίσθηση τῆς καρδιᾶς του, πῶς εἶναι συνδεδεμένος ἀπὸ ἀόρατους δεσμοὺς, μὲ τοὺς συνανθρώπους του — ἐκείνους ποὺ ὑπάρχουν, ὑπῆρξαν, ποὺ θαρθοῦν... Κληρονόμοι τῶν δεότερων, σύντροφοι τῶν πρώτων, φροντίδα καὶ πρόνοια τῶν τρίτων. Φύτεψα ἕνα δένδρο—ὅποιος τὸ φύτεψε·— ἔκανε μιὰ ἀξιέπαινη πράξη. Ἐκεῖνος ποὺ τὸ ποτίζει, ὕστερα ποὺ μεγάλωσε, κι' αὐτὸς κάνει τὸ ἴδιο. Ἐκεῖνος ποὺ τὸ κόβει, τὸ κάνει σανίδες καὶ φτιάχνει ἕνα κάθισμα γιὰ νὰ ναθήσει κι' ὕστερα πέρνει στὰ γόνατά του ἕνα παιδί γιὰ νὰ τὸ μάθει νὰ διαβάζει, αὐτὸς δὲν κάνει ἁπλῶς μιὰ ἀξιέπαινη πράξη: Γίνεται ἡ πρόνοια τοῦ παρόντος καὶ ἡ εὐλογία τοῦ μέλλοντος...

* *

Κάπου τάχε διαβάσει, τὰ πάρα πάνω ὁ ἄνθρωπός μας, ποὺ ξεκίνησε γιὰ τὸ σχολεῖο, ποὺ εἶναι ὁ γυιὸς του μαθητής. Αὐτὴν τὴν διαδρομή, κάποτε—κάποτε, τὴν κάνει. Καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς σχολικοὺς κανόνες, ποὺ ἀπαιτοῦν κι ὁρίζουν, ἀπὸ τοὺς γονηοὺς ὡρισμένες ὑποχρεώσεις, γιὰ τὴ φροντίδα ποὺ πρέπει νἄχουν γιὰ τὰ παιδιά τους, ποὺ εἶναι μαθητές, θἄπρεπε, δικαιολογημένα, ὁ ἄνθρωπός μας, νὰ γραφεῖ στὸ βιβλίο, τῶν «παρουσιάσεων», σὰν «καλὸς γονεύς»...

Τοὺς καλοὺς γονεῖς τοῦ εἴδους τούτου τῶν συνανθρώπων μας ἡ τάξη, τὸ ἔθιμο, ἡ ὑποχρέωση, ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς κ. κ. δασκάλους, νὰ τοὺς ὑποδέχωνται, μὲ τὴν ἀνάλογη συμπεριφορά, ποὺ νὰ ἀποδείχνει πῶς, — οἱ δάσκαλοι—ἔχουν κατανόηση, ἀπέναντι στὸ γονηό, ποὺ δείχνει, ἔτσι ἔμπρακτα, τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ παιδί του,—μαθητή. Ὅποιος θέλει, μπορεῖ νὰ κάνει τὴν παρατήρηση: Ἀφοῦ εἶναι ὑποχρέωση τοῦ γονιοῦ ἡ πράξη του τοῦτη, πρὸς τὸ παιδί του, γιατί ὁ δάσκαλος νὰ τῶχει, σὰ νὰ ποῦμε, ἕνα εἶδος διαίτερης ἐχτίμησης, ἤ, ἔστω, νὰ τὸν καλοσορίζει, μὲ διαφορετικὸ τρόπο ἀπὸ τοὺς ἄλλους γονηοὺς, ποὺ ἔχουν τὸ παιδί τους στὸ σχολεῖο; Γιατί;.. Αὐτὸ τὸ γιατὶ δὲν ἔχει ἐξήγηση Ἂν τὸ καταλαβαίνεις, ξήγησέ το μόνος σου!..

Ὁ ἄνθρωπός μας λοιπόν, ἐκτελῶντας τὸ χρέος του σὰν πατέρας καὶ χωρὶς καμμιὰ ἀπαίτηση, γιὰ τοὺς κανόνες, τὴν τάξη ἢ τὸ ἔθιμο, ποὺ ὀπαγορεύουν τὴν, ὅπως ὑπογραμμίσαμε, κατανόηση, ἀπὸ τοὺς κυρίους κυρίους δασκάλους, ξεκίνησε καὶ πῆγε στὸ σχολεῖο ποὺ τὸ παιδί του εἶναι μαθητὴς ἔχοντας πλήρη ἐπίγνωσι τῶν ὑπεχρεωσεῶσεών του, γιὰ τοῦτη του τὴν πράξη, μὰ καὶ πληρέστατη γνῶση, τῶν ὑποχρεωσεῶν ποὺ τοῦ ἔχουν οἱ δάσκαλοι, ἀπέναντι στοῦ χρέους του, τοῦτου, τὴν ὀφειλὴ κι' ἐξόφληση. Φαινομενικὰ ὁ ἄνθρωπός μας, ἦταν «ἀνθρωπάκος». Καμμιὰ ἀπόδειξη στοὺς τρόπους του ἢ καμμιὰ ἐπίδειξη ἐκδηλωτικὴ τῆς γνώσης ποὺ εἶχε, γιὰ τὸ καθῆκον ποὺ εἶχαν ἀπέναντι στὴν πράξη του τοῦτη, σὰν πατέρα, οἱ κόροι, στοὺς ὁποίους ἀπευθυνόταν.

Ἐδῶ σταματᾶμε... Βάζουμε ὅμως ἕνα «ἔχει συνέχεια»... Τὴ συνέχεια, ἄς τὴ μάθουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Ἄς ζητήσουν πληροφορίες, ἄς ψάξουν νὰ τὶς βροῦν.... Ἐμεῖς νομίζουμε, πὼς ὕστερα ἀπ' αὐτὰ ποὺ γράφουμε, πρέπει οἱ ἀρμόδιοι νὰ πληροφορήσουν ὑπηρεσιακῶς τοὺς προϊσταμένους των, γιὰ τὴ συνέχεια. Πῆγα μ' ἄλλη ἰδιότητα στὸ σχολεῖο: τοῦ πατέρα. Καὶ ἔγινα μάρτυς ἀκόδσιως μιᾶς σκηνῆς στὸ γραφεῖο τοῦ σχολείου, ποὺ ὁμολογῶ, μὲ καταλόπησε. Καὶ ὄχι μόνον αὐτό. Ἀλλὰ διερωτᾶμε, μήπως δὲν θὰ ἦταν ἀπαραίτητη ἡ μαρτυρίαμου γιὰ τὸν κ. ἐπιθεωρητὴν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, μαρτυρία ποὺ θἄταν χρησιμότατη, στὴν ἄμεση λήψη τῶν μέτρων, ποὺ συνεπάγεται ἡ «συνέχεια».

ΝΩΤΗΣ ΝΗΣΩΤΗΣ

Διὰ τὰς ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

Μία καλὴ συμβουλὴ ἑνὸς εἰδικοῦ ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς στὴν ἐπιτυχία.

Κυρίες καὶ δεσποινίδες.

Πρὶν προβῆτε στὴν κοπὴ τῶν μαλλιῶν σας, συμβουλευθῆτε τὸν καλλιτέχνην ΑΝΔΡΕΑΝ. Εἶκοσι χρόνια πείρας εἶναι ἐγγύησις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν στὴν ἐκκοπὴν τῶν μαλλιῶν καὶ στὴν δημιουργία μιᾶς περμανάντ μὲ ὅλα τὰ νέα φάρμακα.

Κομμώσεις

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΣΕΛΛΗ

Ἀγ. Νικολάου 29 Τηλ. 27—46

Σταυρόλεξον ἀρ. 388

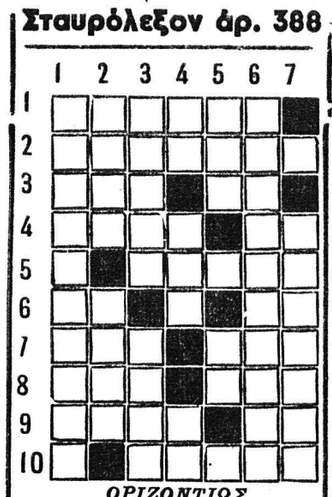

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Διηνεκής, ἀΐδιος, ἀτελεύτητος. 2) Δὲν εἶναι βαρὺς. 3) Ὄργανον ἐπιδήσεώς μας—τελικὸς σύνδεσμος. 4) Χρησιμοποιεῖται διὰ σαλατικά—Ἴανθον, βιολέττα (πληθ.) 5) Φῶς, φέγγος, αὐγή. 6) Μουσικὴ νότα.—Θηλυκὸν γαλλικὸν ἄρθρον. 7) Ὅσα κι' ...—Ὁ ἀὴρ (Γαλλιστί). 8) Φοβερὸν δηλητήριον. — Ἐρωτῶ (Ἀγγλιστί). 9) Ἅγια — Ἄρθρον 10) Τὸ ἀντίθετον τοῦ τέλους (γεν.)

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Πλοῖον τοῦ ἀέρος, 2) Περιστρεφόμενος προκαλεῖ κίνησιν — Μονὰς χαρτίου ἢ κύβου. 3) Ἀνδρικὸν ὄνομα. — Μεγάλη ἠπειρος τῆς γῆς. 4) Μουσικὴ νότα (ἀντεσ.) — Ἀγγλικὸς τίτλος εὐγενείας. — Γαλλικὸν μέτρον ἐπιφανείας. 5) Βλέπω, παρατηρῶ, κοιτάζω. — Πρώτης ποιότητος. 6) Κοινωνιολόγος (δοτ.) 7) Χωρὶς σάρκα.

Γεώρ. Τ. Κανελλέπουλος

Λύσις προηγουμένου

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Τὸ Ἑλληνικὸν γραμματόσημον εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Ζυρίχης.

Εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Φιλοτελικῆς Ἑταιρείας Πατρῶν» ἔφθασεν ὁ κατάλογος τῆς πλειοδοτικῆς διεθνοῦς δημοπρασίας τῆς 30—4 Ἰουνίου 1949 τῆς CORINPHLA ZURICH.

Τὸ ἐξώφυλλον τοῦ καταλόγου κοσμεῖται μὲ ἕνα ὡραιότατον (τὸ εἰς τὴν ἄνω εἰκόνα) γραμματόσημον Ἑλληνικὸν ἐκδόσε. 1861 ποὺ ἀνήκει εἰς τὴν ποικιλίαν τοῦ ψαθωτοῦ βάθους Fond guadrille No 9 καταλόγου YVERT—TELLIE, εἰς ἀρίστην κατάστασιν μὲ πολὺ πλούσια, ὡς βλέπετε, περιθώρια. Ὁ ἐλβετικὸς κατάλογος Zumstaiu 1949 τὸ τιμολογεῖ μὲ Φρ Ἑλβ. 2.500 καὶ ὁρίζει ὡς πρώτη τιμὴ ἐκκινήσεως Φρ. Ἑλβ. 7.500 ἤτοι δραχ. 22.500.000 (εἴκοσι δύο ἑκατομμύρια πεντακοσίας χιλιάδας.) Εἴμεθα περίεργοι σὲ ποιὰ τιμὴ θὰ φθάσῃ νὰ πωληθῇ δεδομένου ὅτι πολλοὶ μνηστῆρες εἶναι διὰ τὴν ἀπόκτησίν του, ἕνας δὲ ἀπὸ τοὺς σοβαροὺς πλειοδότας θὰ εἶναι καὶ ὁ ἐκεῖ εὑρισκόμενος βετεράνος τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραμματοσήμου κ. Γαρᾶς ὁ ὁποῖος εἶναι ἐξουσιοδοτημένος ἀπὸ σοβαρὸν συλλέκτην νὰ παρακολουθήσῃ τὴν δημοπρασίαν πλειοδοτῶν διὰ λογαριασμόν του.

Ἐπίσης εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐκτίθενται καὶ ἄλλα Ἑλληνικὰ γραμματόσημα μεγ. κεφαλῆς ὡς καὶ ξένα σὲ μεμονωμένα τεμάχια, ζεύγη, μπλόκ, μπάντες καὶ ἐπιταξιδευμένων φακέλλων. Ἄς σημειωθῇ ὅτι ὁ κατάλογος διὰ κάθε λαχνὸν ἔχει καὶ τὴν φωτογραφίαν του σὲ φυσικὸ μέγεθος.

Γ. Χ.

Σ. Σ. Ἀπὸ σήμερον ἐγκαινιάζοντες τὴν νέαν φιλοτελικὴν στήλην ὑποσχόμεθα εἰς τοὺς φιλοτελιστὰς ὅτι θὰ δημοσιεύωμεν κάθε φιλοτελικὸν νέον ὡς καὶ τὴν φιλοτελικὴν κίνησιν τοῦ κέντρου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

ΙΑΤΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΕΛΚΟΣ ΔΩΔΕΚΑΔΑΚΤΥΛΟΥ

Ἀπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Π. Καραχάλιου

Ἐκ τῶν προσφάτων περιστατικῶν ἕλκους τοῦ δωδεκαδακτύλου καὶ δὴ ἑνὸς ἀριθμοῦ ἐξ αὐτῶν παρατηρηθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 10ετοῦς ὑπηρεσίας μου εἰς τὸ Πολυϊατρεῖον Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Πατρῶν, λαμβάνω ὡς ἀφορμὴν διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς σχετικῆς περιγραφῆς περὶ ἕλκους τοῦ δωδεκαδακτύλου.

Καὶ πρῶτον ὅσον ἀφορᾷ τὴν παθογένειαν τῆς παραγωγῆς τοῦ ἕλκους τοῦ στομάχου καὶ τοῦ δωδεκαδακτύλου πλεῖσται ὅσαι θεωρίαι ἔχουν διατυπωθῆ.

1) Ἡ Ἀμερικανικὴ θεωρία καθ' ἣν ἡ παραγωγὴ ἑλκωτικῆς ἐπιφανείας ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοιχώματος τοῦ στομάχου εἶναι ἔργον βασικῆς αἰτίας τινὸς δικαιολογούσης τὴν ἐμφάνισιν.

Ἐκτὸς τούτων πλεῖσται ἄλλαι θεωρίαι ἔχουν διατυπωθῆ.

Ποῖα συμπτώματα παρατηροῦμεν ἐπὶ τοῦ πάσχοντος ἐξ ἕλκους τοῦ στομάχου ἢ δωδεκαδακτύλου.

Τὰ συμπτώματα ἐπὶ παντὸς πάσχοντος ἀνάγονται εἰς δύο κατηγορίας. Εἰς ὑποκειμενικὰ καὶ ἀντικειμενικά.

Τὰ ὑποκειμενικὰ εἶναι ἄλλη κατὰ τὴν ἐπιγαστρικὴν χώραν ἐπερχόμενα 2—3 ὥρας ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς τροφῆς. Τὸ ἄλγος τοῦτο ἀκτινοβολεῖ πρὸς τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον καὶ τὸν δεξιὸν ὦμον. Τὰ ἄλγη ταῦτα καταπραΰνονται ὅταν ὁ πάσχων λάβῃ τροφὴν λόγω τῆς ἐκ τοῦ μηχανισμοῦ τῆς πέψεως ἐπερχομένης συγκλίσεως τοῦ πυλωρικοῦ στομίου.

Ὁ μηχανισμὸς τοῦ ἄλγους ἔχει ὡς ἑξῆς: Τὸ περιεχόμενον τοῦ στομάχου λόγω τῶν ὀξέων αὐτοῦ ἔχει ἀντίδρασιν ὀξύνην.

Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἐντέρων ἡ ἀντίδρασις εἶναι ἀλκοολική. Μεταξὺ τοῦ στομάχου καὶ ἐντέρου ὑπάρχει δακτύλιός τις ὅστις ρυθμίζει τὴν εἴσοδον τοῦ περιεχομέν